

دوره‌های آموزشی تازه برای رسانه‌های جدید

نویسنده: کریس هاروی

ترجمه: حسن نورائی‌بیدخت

منبع: Center for Media Literacy 2000

رسانه‌ای جدید به آنان فرصت دهد تا مشکلات و مسائل (مالی و ویرایشی) آن را مورد بررسی قرار داده و راه‌حلی‌هایی پیشنهاد کنند. ولی او می‌دانست که بدون کمک افرادی در خارج از محدوده دانشکده روزنامه‌نگاری نمی‌تواند کاری از پیش ببرد. او خود از دست‌اندرکاران با تجربه در زمینه تهیه خبر و گزارش بود که به کار تدریس تمام وقت روی آورده بود.

بنابراین، وی به دانشکده بازرگانی «هاس» برکلی رفت و از امی شوئن، استاد

جدید در دانشکده روزنامه‌نگاری (ژورنالیزم) دانشگاه کالیفرنیا، برکلی، می‌گوید: «دیگر فقط ما نبودیم که آن را مطالعه کرده و پیرامون آن به بحث و بررسی می‌پرداختیم، دانشجویان سابق می‌گفتند این چیزی است که برای شرکت ایکس پیش‌آمد.»

به گفته گرابویچ، دانشجویان به تصور بهتری از آنچه که رفته رفته بدان می‌پرداختند نیاز داشتند. او کلاسی دایر کرد که می‌توانست در درون یک شرکت

چندسال پیش پل گرابویچ دریافت که فارغ‌التحصیلان دوره‌های گذشته، هنگام پرداختن به ژورنالیزم در سایت‌های خبری شبکه اینترنت با مشکلات و مسائلی رویارو می‌شوند. البته اینها مسائل چندان بزرگی نبودند اما موارد نگران‌کننده‌ای به حساب می‌آمدند که طی آن بحث‌ها و گفت‌وگوهای مربوط به بازاریابی و تبلیغات یکی پس از دیگری به اتاق خبر کشانده می‌شد.

گرابویچ، مدیر برنامه‌های رسانه‌های

پاره‌وقت این دانشکده که در زمینه استراتژی‌های تجاری - بازرگانی، فن‌آوری پیشرفته سوابق و تجربیاتی داشت، خواست تا در یک تلاش آموزشی دوجانبه با وی همکاری کند. در بهار سال بعد، گرابو بار دیگر در این کلاس به تدریس پرداخت. در این هنگام بود که وی با «پیت دیمر»، مدیرعامل وقت شرکت نشر اینترنتی زی‌دی نت Zdnet قراردادی امضا کرد تا مسائل و مشکلات موجود فراروی شرکت‌های رسانه‌ای جدید را مورد تعمق و بررسی قرار دهد.

به زودی، گرابویچ کلاس‌های ۳۵ تا ۴۰ نفره‌ای دایر کرد که دانشجویانی از دانشکده‌های روزنامه‌نگاری، بازرگانی و مدیریت سیستم‌ها و اطلاع‌رسانی در آن شرکت جسته و به بحث‌ها و گفت‌وگوی سه جانبه‌ای درباره استراتژی‌های رسانه‌ای جدید گوش فرا دادند. در هر کلاس، وی دانشجویان را به صورت تیمی و گروهی مأمور می‌کرد تا با شرکت‌هایی که حاضر به همکاری شده بودند از نزدیک در تماس باشند. گاهی، مسؤولان اجرای شرکت‌ها مشکلات و مسائل خاصی داشتند که آن را با دانشجویان در میان می‌گذارند. گاهی نیز دانشجویان مسائلی را که مدنظر داشتند، مورد بررسی و مذاقه قرار می‌دادند.

گرابویچ می‌گوید این همکاری برخی برخوردارهای فرهنگی جانبی نیز در برداشت. فوق‌لیسانس‌های مدیریت بازرگانی برای حل و فصل مشکلات و مسائل شرکت، نظریه‌ها و مواضع خاص خودشان را داشتند. دانشجوین روزنامه‌نگاری نیز همه جا حضور داشتند و با روندهای فکری خویش اطلاعات را از جوانب مختلف مورد ارزیابی قرار می‌دادند.

دانشجویان به رغم اختلاف‌نظرهایی که داشتند از همدیگر چیز یاد می‌گرفتند. به گفته گرابویچ، دانشجویان روزنامه‌نگاری رفته رفته با طرز فکر دانشجویان بازرگانی آشنا می‌شدند.

■ دانشجویان فارغ‌التحصیل رشته روزنامه‌نگاری غالباً هنگام کار در سایت‌های خبری اینترنت با مشکلات و مسائلی رویارو می‌شوند.

■ در برخی از دانشکده‌های روزنامه‌نگاری کشورهای جهان اخیراً دروس رسانه‌های جدید تدریس می‌شود.

جنوبی و سردبیر سابق سایت شبکه لس‌انجلس تایمز، می‌گوید: «موضوعات درسی باید چندگانه باشد. اگر دانشکده روزنامه‌نگاری بخواهد به اقداماتی دست بزند که دانشکده‌های دیگر به بهترین نحو آن را انجام می‌دهند، کاری جز اتلاف وقت و سرمایه نخواهد بود.»

گاهی اوقات کار تیمی دارای یک گرایش آینده‌نگرانه است: این کار بدان منظور طراحی شده است تا امکانات موجود برای ارائه گزارش و خبر در قرن بیست و یکم را به دانشجویان بنمایاند.

در دانشکده روزنامه‌نگاری دانشگاه کلمبیا، جان پاولیک، مدیرمسئول مرکز رسانه‌های جدید با تعدادی از دست‌اندرکاران علوم کامپیوتر به همکاری پرداخته است تا فن‌آوری‌های پیشرفته در آن آزمایشگاه‌ها را به دانشجویان نشان دهد. یکی از این نوآوری‌ها دوربین ۳۶۰ درجه‌ای بود که از درهم آمیختن شیشه و فلز ساخته شده بود و می‌توانست در مورد فیلمبرداری از بافت استروئیدی به مثابه یک فلاش عمل کند.

این دوربین که در سال ۱۹۹۶ توسط یک استاد علوم کامپیوتری ساخته شد و سپس به صورت تجاری تولید شد، نور را از یک آینه سهمی شکل گرفته و به یک لنز واحد هدایت می‌کند تا منظره دایره‌ای و تشکسته‌ای از صحنه بگیرد.

این سؤال ممکن است به ذهن انسان خطور کند که اصولاً چرا کسی بخواهد چنین کاری بکند؟ این فن‌آوری چه کاربردهایی می‌تواند داشته باشد؟

دانشجویان شرکت‌کننده در کلاس لایراتور خیر «پاولیک» در سال ۱۹۹۷ از این دوربین استفاده کردند تا از جریان تظاهرات اعتراض‌آمیز همجنس‌بازانی که

دانشجویان بازرگانی نیز با سیستم‌های ارزشی روزنامه‌نگاری و مأموریت پیچیده و غامض آن برای ارائه محصولی آمیخته به داستان‌ها و گزارش‌هایی که موجب ناراحتی خوانندگان می‌شود، آشنا می‌شدند.

و مسؤولان و دست‌اندرکاران نشر الکترونیک نیز ظاهراً به آنچه مقصودشان بود، می‌رسیدند. جرج شیرک، سردبیر و ایرد نیوز Wired News سانفرانسیسکو، که تحلیل‌هایی اینترنتی راجع به شرکت‌های فن‌آوری ارائه می‌دهد، تیم‌های دانشجویی یاد شده بالا را به اتاق خبر خود دعوت کرد.

جرج شیرک می‌گوید: «از دیدارشان خشنود بودم. البته نه آنقدر که بگویم به منتهای آمال و آرزوهایم رسیدم. زیرا پیشرفت ما صرفاً تا بدان حد بود که وارد بحث و مذاکره شدیم.

وابستگی گرابویچ به برخورداری از کمک افرادی به خارج از دانشکده روزنامه‌نگاری چیزی است که سایر استادان و مدرسان رسانه‌های جدید به تدریج آن را از عوامل کلیدی بقا و پایداری به حساب می‌آورند. با وجود یک موضوع درسی به شدت در حال تکامل و زمینه‌ای که مستلزم درک نه تنها مهارت‌های گزارشگری و نگارش بلکه نیازمند درک رمزگذاری چندین رسانه کامپیوتری است، تیم‌های آموزشی هر دو دانشکده و مشارکت‌های حرفه‌ای و تخصصی‌شان رفته رفته رواج بیشتری پیدا می‌کند.

تجهیزات و نیز تخصص و نوآوری در حالتی از جابه‌جایی قرار دارند. لاری پرایور، مدیر برنامه اینترنتی دانشکده ارتباطات انبرگ، دانشگاه کالیفرنیا

اجازه پیوستن به راه‌پیمایی روز سینت پاتریک نیویورک به آنان داده نشده بود، فیلمبرداری کنند. بیندگانی که فیلم ویدئویی این دانشجویان را از طریق شبکه اینترنت تماشا می‌کردند، می‌توانستند در داخل و خارج صحنه، زوم کنند تا تعامل یا واکنش متقابل نیروهای پلیس، اعتراض‌کنندگان و راه‌پیمایان را مشاهده کنند.

سال پیش، دانشجویان کلاس پاولیک تصمیم گرفتند با استفاده از این دوربین از نقطه‌ای که «امادو دیالو»، این مهاجر اهل غرب افریقا، به ضرب گلوله مأموران اداره پلیس نیویورک از پای در آمده بود، فیلمبرداری کنند. (مأموران پلیس گفتند گمان می‌کردند «دیالو» مظنون یک واقعه تجاوز است و کیف بغلی‌اش نیز یک اسلحه است.) طی تصویر ثابتی که بعدها در سایت خبری «ای پی بی نیوز» APBNews نشان داده شد، دانشجویان کلمبیایی از راه‌روی از آپارتمان «برونکس»، که دیالو در آن هدف گلوله قرار گرفت، از سوراخ‌های ایجاد شده در روی دیوار بر اثر اصابت گلوله‌ها و یادداشت‌های تهیه شده و برجای مانده از بازرسان پلیس و دیگر بازدیدکنندگان از صحنه، فیلم گرفتند.

در هر دو مورد، به گفته پاولیک، این دوربین حرف‌هایی را که در مورد این واقعه بر سر زبان‌ها بود، تأیید می‌کرد. او می‌گوید نباید از این دستگاه برای مسائل کم‌اهمیت استفاده کرد. باید دلیلی برای استفاده از آن وجود داشته باشد.

دانشگاه‌های دیگر نیز برای حل مسائل آموزشی عملی، دست همکاری به یکدیگر می‌دهند. پرایور می‌گوید با دانشکده مهندسی دانشگاه کالیفرنیا جنوبی قراردادی بسته است تا زبان‌های برنامه‌ریزی پیشرفته «پرل» و «جاوااسکریپت» را به دانشجویان روزنامه‌نگاری آموزش دهد. مهارت در این قبیل زبان‌ها برای روزنامه‌نگاران جوان داوطلب کار در رسانه‌های جدید ضرورتی

ندارد اما در برخی موارد، مهارت در این زبان‌ها سبب می‌شود آنان در مقایسه با داوطلبانی که آموزش فنی چندانی ندیده‌اند. از امتیاز بیشتری برخوردار باشند.

پرایور هم‌چنین پیشنهاد کرده است که دانشکده‌های هنرهای زیبا یک کلاس طراحی برای دانشجویان روزنامه‌نگاری دایر کند. او می‌گوید: «سال‌ها است اصول طراحی به آنان آموزش داده می‌شود. چرا ما باید بکوشیم که وقت و کار خویش را صرف ساختن چیزی بکنیم که از قبل وجود دارد؟»

ریچ گوردون، که در ماه ژانویه به خدمت گرفته شد تا سرپرستی برنامه رسانه‌های جدید دانشکده روزنامه‌نگاری مدیل دانشگاه نورث وسترن را بر عهده

ظرف شش‌ماه، ۲۱ نفر از این دانشجویان تعداد هفت سایت در زمینه‌های رهنمودهای بهداشتی برای نوجوانان، رهنمودهای مالی برای چند مورد و ارائه اخبار و اطلاعات غیرمتعارف درباره شیکاگو به مسافران، ایجاد کردند. گوردون که پیش از این سرپرست بخش رسانه‌های جدید روزنامه میامی هرالد بود، می‌گوید: «با توجه به این که در اول راه هستیم، کارهای نسبتاً مطلوبی ارائه داده‌ایم.»

به منظور ایجاد یک سایت، سه تن از دانشجویان روزنامه‌نگاری خواستار کسب مجوزی شدند تا با دو کارشناس ورزیده علوم کامپیوتری که می‌توانستند مهارت‌های برنامه‌نویسی پیشرفته برای عوامل دو سویه یا کنتش متقابل در

■ تجربه ثابت کرده است دروس رسانه‌های جدید با کمک افراد و مؤسسات خارج از محدوده دانشکده و یا گروه‌های روزنامه‌نگاری دانشگاه‌ها برای دانشجویان کاربردی‌تر و سودمندتر هستند.

■ اساتید و مدرسان دروس رسانه‌های جدید، امروزه تلاش خود را بیشتر صرف آشنا کردن دانشجویان رشته روزنامه‌نگاری با فن‌آوری‌ها و مهارت‌های نوین روزنامه‌نگاری اینترنتی می‌کنند.

اختیارشان قرار دهند، همکاری کنند. گوردون این تقاضا را پذیرفت و یک استاد علوم کامپیوتری عهده‌دار نظارت بر اقدامات این دانشجویان شد و آنان را در زمینه مطالعات مستقل یاری می‌رساند. سایت «متروماکس» که توسط دانشجویان مزبور ایجاد شد گزینه‌های سرگرم‌کننده در اختیار دانشجویان محدوده شهر شیکاگو قرار می‌دهد. این سایت براساس مقدار پولی که دانشجویان بتوانند ارائه دهنده طبقه‌بندی می‌شود. به بیان دیگر، آنان قطعاً می‌توانند با جاهایی از جمله "Broke Ass" و "Getting By" ارتباط برقرار کنند.

به گفته گوردون، همکاری دانشجویان مدیل و کارشناسان کامپیوتر باعث شد سایت نسبتاً غنی‌تری ایجاد شود. این

گیرد، از تخصص کارشناسان رسانه‌های جدید و یک مدرس علوم کامپیوتر برای دایر نمودن یک دوره آموزشی برای دانشجویان کارشناسی ارشد، استفاده کرد. سال‌ها است که از دانشجویان کارشناسی ارشد دانشکده مدیل خواسته می‌شود تا دوره‌ای را بگذرانند که در آن الگوها یا نمونه‌های تمام عیار همراه با محتوای مقالات و طرح‌های بازرگانی و بازاریابی را تهیه می‌کنند.

گوردون دوره بهار و تابستان امسال را با رسانه‌های جدید تطبیق داد: دانشجویان وی به صورت تیمی در تعدادی از سایت‌های شبکه به فعالیت پرداختند. دو تن از کارکنان «تریبون اینتراکتیو» آنان را در پیشبرد کار و طراحی نقشه‌ها، یاری رساندند.

همکاری موجب شد دانشجویان روزنامه‌نگاری از تجربه کار با اهل تکنولوژی استفاده کنند و این مهارتی است که هنگام پرداختن آنان به فعالیت‌های روزنامه‌نگاری در شبکه اینترنت، می‌تواند به دردمان بخورد. این همیاری در کلاس‌های مربوط به رسانه‌های جدید، به خارج از محدوده دانشگاه نیز راه یافته است. برخی از رسانه‌ها بدان جهت که خواستند علاوه بر ارائه متن، برنامه‌های صوتی - تصویری

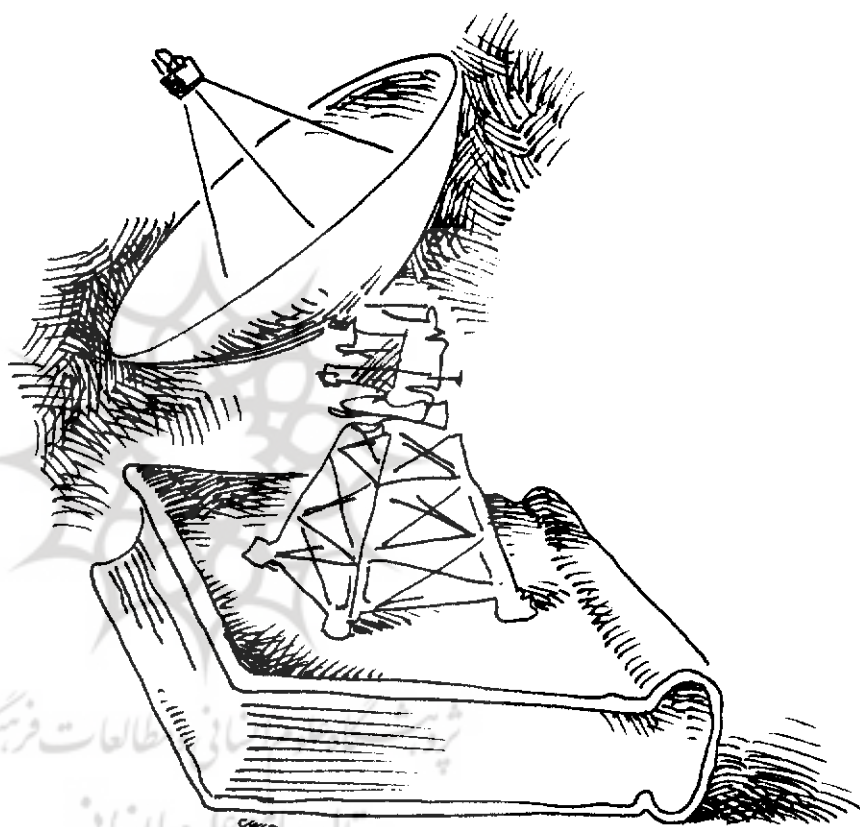
یکی از بزرگ‌ترین مؤسسات کابلی کشور آمریکا پیوند خواهد داد. در حال حاضر، گزارشگران برخی رسانه‌های چاپی در دو یا سه جبهه تلاش می‌کنند. آنان از یک طرف برای شبکه‌های کابلی مطلب تهیه می‌کنند و از طرف دیگر نسخه‌های کوتاه شده‌ای از همان مقالات را برای ارائه در اینترنت تهیه می‌کنند. روزبه روز تعداد بیشتری از گزارشگران و نویسندگان دارای تجربه در رسانه‌های چاپی سنتی، جذب فعالیت‌های اینترنتی

سؤال وجود ندارد. ولی قراردادهای همکاری شرکت‌ها و مؤسسات انتشاراتی کارشناسان و متخصصان را بر آن داشته است تا نه فقط شیوه آموزش ژورنالیسم اینترنتی بلکه اصول کلی گزارشگری و ویراستاری را نیز مورد تجدیدنظر قرار دهند.

برخی از دانشکده‌ها به فعالیت‌های آموزشی خود در زمینه رسانه‌های سنتی - که در آنها شیوه گزارشگری برای مطبوعات و مراکز رادیو و تلویزیونی آموزش داده می‌شد - را کنار گذاشته‌اند و به جای آن تجربه اندوختنی در زمینه‌های مرتبط با رسانه‌های دیگر را تشویق می‌کنند.

دانشگاه کانزاس از این هم فراتر رفته است: در پاییز ۱۹۹۹، دانشکده روزنامه‌نگاری این دانشگاه برنامه‌ای تنظیم کرد که براساس آن نه تنها ترتیب و توالی کلاس‌ها کنار گذاشته شد بلکه دانشجویان رده‌های بالا را نیز موظف می‌کرد در کلاس‌های مهارت‌های اصولی که ویژه آموزش تهیه و تنظیم خبر در رسانه‌ها است و با مبتدی‌ترین کلاس گزارشگری شروع می‌شود، شرکت جویند. «جیمز کی - گنتری»، معاون دانشکده روزنامه‌نگاری می‌گوید: «ما به این نتیجه رسیدیم که باید دانشجویان خود را طوری تربیت کنیم که بتوانند به عنوان نویسندگانی قوی و متفکرانی منتقد انجام وظیفه کنند و کارهایی تحلیلی در رسانه‌های مختلف ارائه دهند.»

بنابراین در کلاس واحد پژوهش و نگارش دانشگاه کانزاس، دانشجویان آگهی تبلیغاتی تهیه می‌کنند، برای تهیه گزارش از اطلاعات ارائه شده در اینترنت استفاده می‌کنند، براساس یک رویداد مرتبط با کلاس (مثلاً حادثه برخورد یک دانشجوی با استاد) مقاله‌ای برای یک نشریه چاپی می‌نویسند، مصاحبه‌های رادیویی و تلویزیونی انجام می‌دهند، با استفاده از ابزار ویرایش اینترنتی یک صفحه «وب» Web ایجاد می‌کنند و گزارشی نیز با

نیز در شبکه اینترنت داشته باشند ظرف دو سه سال گذشته قراردادهای عمده‌ای با دیگر غول‌های دنیای رسانه، امضا کرده‌اند که به طور نمونه می‌توان به قرارداد همکاری یا تقسیم مطالب مؤسسه واشنگتن پست و شبکه‌های تلویزیونی «ان بی اس» و «ام اس ان بی سی» و نیز ادغام «امریکن ان لاین» با «تایم وانر» اشاره کرد. قرارداد امریکن ان لاین و تایم وانر احتمالاً بزرگ‌ترین عرضه‌کننده خدمات تجاری - بازرگانی اینترنتی را با

می‌شوند. مریلین کورن فاکس ورث، رئیس سابق انجمن دست‌اندرکاران روزنامه‌نگاری و ارتباطات جمعی می‌گوید: «یک شخص ممکن است به عنوان گزارشگر روزنامه نیویورک تایمز استخدام شود و در عین حال با نسخه اینترنتی یا الکترونیک آن نشریه نیز همکاری کند. برای کسب آمادگی انجام این کارها، چه باید کرد؟ در دانشکده‌های روزنامه‌نگاری و ارتباطات کشور پاسخ روشنی برای این

استفاده از منابع متعدد درباره یک حادثه مربوط به خارج از کلاس درس تهیه می‌کنند.

آیا استراتژی خوبی است؟ یا دستورکاری است برای یک فاجعه؟ گنتری می‌گوید: «ما به شدت خود را درگیر ساخته‌ایم. ولی پرداختن به این کارها بهتر از عقب ماندن از آن است.»

اگر گمان می‌کنید برخی از مهارت‌های سنتی ممکن است در این عصر نوین تانگو با تکنولوژی، از دست رفته باشد با خواندن این عبارت خیال خویش را راحت کنید: دانشکده‌های برجسته روزنامه‌نگاری هنوز هم بر اصول اساسی - گزارش، نگارش و اخلاقیات - تأکید می‌ورزند، حتی اگر با نیازهای آینده نیز دست به گریبان باشند.

«دیوید کلاتل» از معاونان دانشکده کارشناسی ارشد روزنامه‌نگاری دانشگاه کلمبیا می‌گوید: «یافتن نقش مناسب برای رسانه‌های جدید در این دانشکده به‌خصوص کاری است که هم‌چنان باید دنبال شود. ولی ما ظرف شش سالی که از شروع فعالیت مرکز رسانه‌های جدید این دانشکده می‌گذرد به دو مسأله پی برده‌ایم، یکی این که این دانشکده هیچ‌گاه به تکنولوژی مربوط نخواهد بود، دیگر این که این یک دانشکده مهندسی یا دانشکده علوم کامپیوتری نیست. معیار ما در قبال برنامه درسی مان این است که این برنامه باید از هر جهت به کاربردها و استانداردهای ژورنالیستی مرتبط باشد.»

کلاتل می‌افزاید: «این یک اندیشه کهنه و منسوخ است. ولی ما از آن دست برنخواهیم داشت. ما آن را به عنوان یک نشان افتخار حفظ خواهیم کرد.»

دو استاد تمام وقت دوره رسانه‌های جدید در دانشگاه فلوریدا - از مراکز پیش‌تاز در زمینه آموزش روزنامه‌نگاری اینترنتی - نظریات مشابهی ارائه می‌دهند. میلیندا (مایندی) مک آدامز که یک سال و نیم پیش به عنوان مسؤول یک کرسی رسمی

فن‌آوری‌های ژورنالیستی و روند دموکراتیک به دانشکده روزنامه‌نگاری فلوریدا پیوست، می‌گوید: «از آنجا که تمرکز اینترنتی ما کاملاً در درون بخش روزنامه‌نگاری قرار دارد، دانشجویان پس از آن که فارغ‌التحصیل می‌شوند، واقعاً روزنامه‌نگار هستند.» به بیان دیگر، مک آدامز درباره دانشجویان خود می‌گوید که «آنان می‌توانند مطلب بنویسند.»

به گفته مک آدامز، دانشجویانی که در دانشگاه فلوریدا، صرفاً روی روزنامه‌نگاری الکترونیک کار می‌کنند ابزارهای «وب» و زبان برنامه‌نویسی «وب» را فرا خواهند گرفت؛ آنان به اهمیت اندازه فایل‌ها و زمان انتقال داده‌ها از یک کامپیوتر بزرگ به کامپیوتر کوچک‌تر، پی خواهند برد و خواهند توانست یک بسته نرم‌افزاری را گرفته و خودشان یاد بگیرند که چطور آن را مورد استفاده قرار

فلوریدا و نیز دانشجویان دوره رسانه‌های جدید «کارلسون» تحت عنوان روزنامه‌های تعاملی به کار گرفته شده، ملزم به پیروی از آن هستند. در کلاس مزبور، دانشجویان در آزمایشگاهی بسیار پیشرفته سرگرم ویرایش، و تنظیم گزارش‌های خبرگزاری‌ها و در عین حال سرگرم تهیه یک هفته‌نامه خبری الکترونیک هستند.

کارلسون می‌گوید: «من روی مسأله قضاوت خبری بسیار تأکید می‌کنم: دانشجویان در طول دوره تحصیل به‌طور مرتب از لحاظ فعالیت‌هایی که در مقام تهیه‌کننده مقاله و یا ویرایشگر اخبار انجام می‌دهند، جابه‌جا می‌شوند. هنگامی که به عنوان ویرایشگر خبر عمل می‌کنند با یک استادیار دوره کارشناسی ارشد که به عنوان مدیرمسئول خدمت می‌کند، همکاری می‌کنند و او را در خصوص تصمیم‌گیری

■ برخی از رسانه‌ها به دلیل این که خواسته‌اند علاوه بر ارائه متن، برنامه‌های صوتی - تصویری نیز از شبکه اینترنت داشته باشند، ظرف دو، سه سال گذشته قراردادهای عمده‌ای با دیگر غول‌های دنیای رسانه‌ها امضا کرده‌اند.

پیرامون انتخاب خبرهای مهمی که باید گزارش شوند، یاری می‌رسانند.»

کارلسون می‌گوید: «من سعی می‌کنم مجله خبری خود را مطابق الگوی نشریه قدیمی نشنال ایزرور تهیه کنم. مطالب این نشریه در پنج قسمت ارائه می‌شود که عبارتند از داخلی، خارجی، فن‌آوری، دانش، بهداشت و محیط زیست. کاری که سعی می‌کنیم انجام دهیم این است که با اخبار هفته - صرف‌نظر از هر آنچه که باشد - به بهترین شکل ممکن روبه‌رو شویم.

به بیان دیگر، خیراصولی اینترنتی همان‌گونه که در رسانه‌های چاپی معمول است، برترین نقش را ایفا می‌کند.

رسانه‌های جدید. اصول قدیمی.

اگر قرار باشد پاسخ‌های اولیه به یک نظرخواهی درباره متخصصان رسانه‌های

مک آدامز می‌افزاید: «من به این دانشجویان می‌آموزم که در یک محیط به سرعت متحول، چندکاره و به بیان دیگر همه فن حریف باشند.»

ولی هم مک آدامز و هم همکارش، دیوید کارلسون، مدیر آزمایشگاه رسانه‌های دوسویه این دانشکده، معتقدند که دانشجویانشان قادر خواهند بود یک عنوان و سرخط قوی انتخاب کنند، به‌طور سریع و صحیح یک گزارش تهیه کنند و گزارش فرد دیگری را به سرعت خلاصه کنند. آنان همچنین در خواهند یافت که بین یک گزارش با اهمیت و یک گزارش بی‌بو و بی‌خاصیت چه تفاوتی وجود دارد.

آن مهارت‌ها در گزارش، ویرایش و اخلاقیات پرورش می‌یابد که همه دانشجویان روزنامه‌نگاری دانشگاه

جدید باور گردد، دانشکده‌هایی چون دانشکده روزنامه‌نگاری فلوریدا که اصول روزنامه‌نگاری را با برخی مهارت‌های فنی و بی‌باکی از فن‌آوری‌های جدید درهم می‌آمیزند، در مسیر درست قرار دارند.

نورا پل، مدیر مؤسسه مطالعات رسانه‌های جدید دانشکده روزنامه‌نگاری و ارتباطات جمعی، دانشگاه مینسوتا، در نظرخواهی تابستان امسال در مورد متخصصان رسانه‌های جدید، به مک‌آدامز پیوست. یافته‌های اولیه در بررسی مربوط به انجمن خبر الکترونیک نشان می‌دهد که مهارت‌های اصولی روزنامه‌نگاری - به ویژه مهارت‌هایی که از دیرباز با نسخه‌خوانی و دیگر انواع ویرایشگری همراه بوده است - بسیار مقبول است.

است که طراحی، پست و اتصال صفحه به شبکه اینترنت را امکان‌پذیر می‌کند.

از سوی دیگر، اکثریت عظیمی از ویرایشگران استخدام شده، اظهار داشتند که داشتن مهارت‌های فنی پیشرفته، از قبیل نگارش «جاواسکریپت» برای روزنامه‌نگاران استخدام شده، ضرورتی ندارد.

نوراپل می‌گوید: «طبق معمول، کار ما روزنامه‌نگاری است، ولی این روزنامه‌نگاری از نوع عادی آن نیست و چالش از همین جا شروع می‌شود: کمک به دانشجویان برای درک محیطی که در آن به کار مشغول خواهند شد.» وی می‌افزاید که ترفند آموزش‌دهندگان عبارت خواهد بود از

■ در حال حاضر، گزارشگران برخی مطبوعات علاوه بر کار برای نشریات خود و شبکه‌های کابلی به صورت ارائه مقاله، نسخه‌های کوتاه‌شده‌ای از همان مقاله‌های خود را برای ارائه در اینترنت تنظیم می‌کنند.

■ در روزنامه‌نگاری مدرن مهارت‌های پژوهشی، ابزارهای جست‌وجوی اینترنتی و ابزار ویرایش اینترنتی بسیار با اهمیت هستند.

مدیران الکترونیک به‌طور فراگیر گزارش دادند که خواستار به‌کارگیری افرادی هستند که بتوانند متون را ویرایش، بازنویسی و نسخه‌خوانی کرده و مواد و مطالب حساس از لحاظ زمانی را روزآمد کنند. مهارت‌های پژوهشی - کاربری کارآمد ابزارهای جست‌وجوی اینترنتی جهت یافتن پیوندهای مربوطه - بسیار با اهمیت هستند. سردبیران خواستار آن هستند که کارکنانشان بتوانند صفحه خانگی (هوم پیج) شخصی را از صفحه خانگی ایجاد شده توسط یک منبع معتبرتر تمیز دهند. اکثریتی از آنان همچنین اظهار داشتند که خواستار آن هستند که به خدمت گرفته شدگان جدید توان نگارش «زبان علامت‌گذاری ابرمتن» HTML را داشته باشند. این زبان رمزی

تربیت روزنامه‌نگاران حساس در مورد رسانه‌ها که می‌فهمند چگونه هریک از رسانه‌ها را می‌توان به شیوه‌های مختلف مورد استفاده قرار داد و چطور مخاطبان به دنبال موضوعات مختلف از منابع خبری متعدد اعم از رسانه‌های چاپی، رادیو و تلویزیون و اینترنت هستند. به اعتقاد نوراپل، سخنوران نیازی ندارند که برای درآمدن به صورت ویدئوگراف‌های بزرگ دوره ببینند، ولی باید دریابند که ویدئو چه نقش بزرگی می‌تواند در ارائه برخی گزارش‌ها ایفا کند.

ریچ یاروسلوفسکی، مدیرمسئول وال‌استریت جورنال الکترونیک و رئیس انجمن خبر الکترونیک ضمن آن که اظهارات خانم نوراپل را قبول دارد، می‌گوید: «من می‌دانم که برخی دانشکده‌ها

بر جنبه‌های فن‌آوری سرعت تأکید کرده‌اند. این کار می‌تواند مفید و مؤثر واقع شود. ولی کنار گذاردن مهارت‌های اصولی روزنامه‌نگاری کار درستی نیست.

«فن‌آوری دگرگون خواهد شد. تا به حال نیز تغییراتی پیدا کرده است. ابزارها از سه - چهارسال پیش تا به حال بسیار دگرگون شده‌اند. آنچه شما نیاز دارید و آنچه که من وقتی استخدام می‌کنم، جویای آن هستم، مهارت‌های اصولی است. و رای آن ما جویای یک آزادی عمل برای فراگیری فن‌آوری‌های جدید و آنچه که این فن‌آوری‌ها می‌توانند انجام دهند هستیم.»

گرابویچ به سهم خود می‌کوشد تا فن‌آوری‌ها را در تمام رده‌ها به متخصصان بسپارد. ظاهراً این کار ساده است ولی هنگامی که به عمق قضیه پرداخته شود، می‌توان نگران‌کننده باشد. مفاهیم را بیاموزید ولی در عین حال اصول نیز باید تعلیم داده شود. دانشجویان را با فن‌آوری‌ها آشنا کنید. ولی فن‌آوری‌ها را الزماً آموزش ندهید.

گرابویچ تقریباً به شوخی می‌گوید شب‌ها دچار یک کابوس می‌شود. و این کابوس بر دو گونه است. یا وی ابزارها و رمزها (اچ تی ام ال، دریم و یور، فتوشاپ و فلاش) را به اندازه کافی تعلیم نمی‌دهد. یا آن‌ها را بیش از اندازه آموزش می‌دهد. او می‌گوید: «این کار در حال حاضر بسیار درهم و برهم است. ظرف ۱۰ سال آینده، تقسیم کار برای آموزش روزنامه‌نگاری اینترنتی به مراتب روشن‌تر خواهد شد.

به گفته گرابو، دست‌کم همکاران وی در دانشکده برکلی، در قلب کشور دات کام می‌دانند که این کار اهمیت بسیار دارد. گرابو بدون آن که انتظار پاسخی داشته باشد، این سؤال را مطرح می‌کند که: «وقتی که در نقطه صفر هستید، چطور علیه این امر موضع‌گیری می‌کنید؟ در اطراف ما همه چیز در حال انفجار است.» □